

საქართველო

6
საქართველო
ბიბლიოთეკა

გამოსვლის ადგილი, № 1424. მარტი. 1974. ფასი 20 კაპიკი.

ნ. ბ. დ. პრინციპალი

— რას უკვამბა ეს კაცი?
— ცარიელი ქვლები მიუტანეს და ღიღებს აკეთებს.

მალაზიას ესაპროგნა:

მოლარა — 1

შემფუთველი — 2

კონტროლიორი — 3

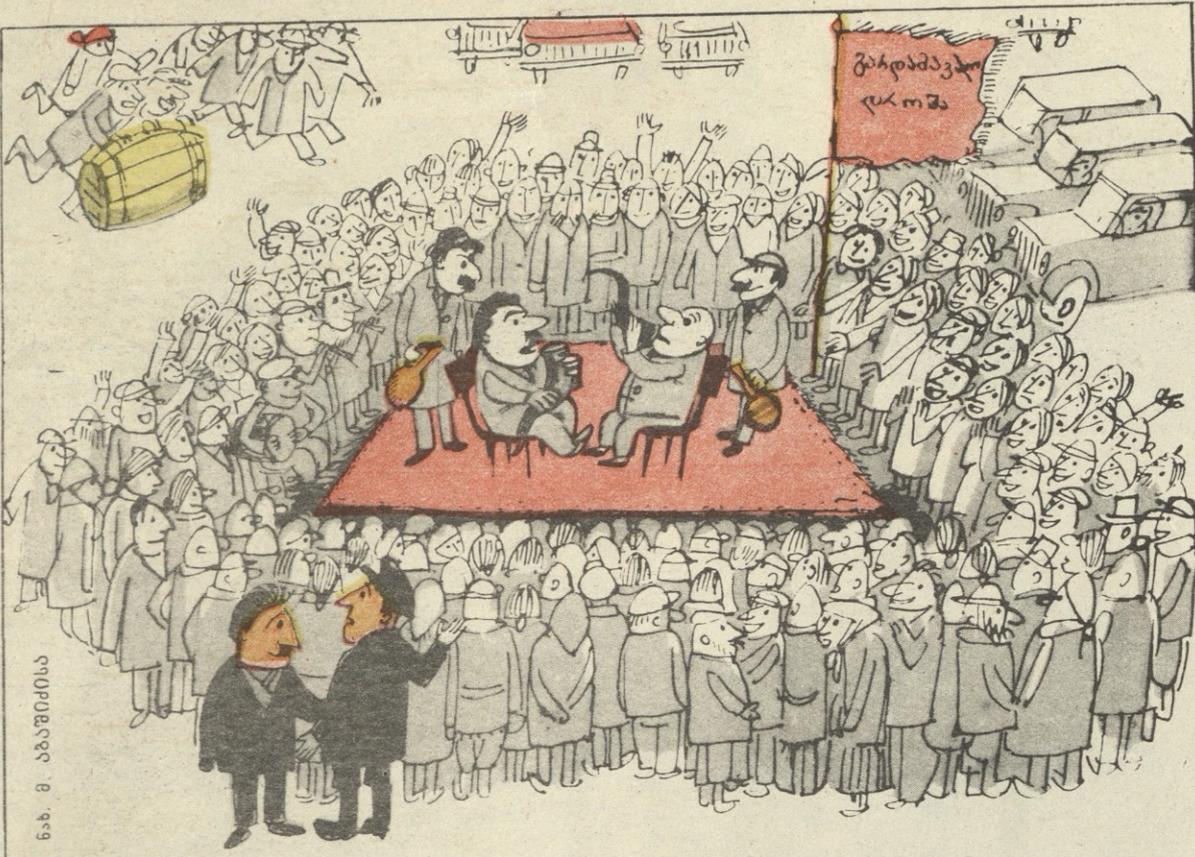
დამხარისხებელი — 4

მომხმარებელთა ჩან-

თების შემნახველი — 6

ზედახმედველი — 14.

დირექცია

ნ.ბ. მ. აბაშიძისა

— რატომ აჯიბრებთ ამ კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებს სმაში?
— გვგმა ერთნაირად შვასრულეს და გამარჯვებული უნდა გამოვკვლინოთ!

ყველაზე უფრო

სილაზიას, სიტურფისა და სიყვარულის სიმბოლო — ვარდი გენიალურმა რუსთაველმა ბულბულის კუთვნილებად აღიარა.

ქ. ქუთაისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის კომუნალური მეურნეობის განყოფილების გამწვანების ტრესტის მმართველმა — შალვა ანაპოდისტეს ძე საკანდელიძემ კიდევ უფრო მაღალ დონეზე აიყვანა ყვავილთა ღირსება და საყვავილე ჯიხურებში გამგე-გამყიდველები ვარდ-ყვავილთა ხობა-ქებით აღავსო.

— ეს ხომ არ გგონიათ ბოსელი, სალორე, ანდა გომური? საყვავილე სამოთხეა სააქაოში! ყოველდღე აქ ყოფნა, ყვავილთა სურნელებით ტკობა იგივე ზეციური ჯილდოა და მეც, ზეციური ბალის მმართველ-განმკარგულებელი, თქვენ, მიწიერთ, მაღლობის მაგივრად, ხელფასს გინიშნავთ და ფულს იქით გაძლევთ!

— მართალი ბრძანდებით, პატივცემულო შალვა!.. — ჩაილაპარაკა საყვავილე ჯიხურის მეთაიგულედ ახალმიღებულმა სოსო ლაჭყევიანმა და უფროსს მორჩილად შეხედა.

— მე გნიშნავ ერთ ყველაზე საუკეთესო საყვავილეში მეთაიგულედ და ამ სიკეთეს, ხომ იცი, რა ფერის ყვავილი დასჭირდება? — უთხრა შალვამ სოსო ლაჭყევიანს.

— წითელი, ბატონო შალვა!..

— შეიძლება წითელიც, მაგრამ მწვანე სჯობს!

ს. ლაჭყევიანმა კარგად ვერ გაუგო შ. საკანდელიძის ფერთა გემოვნებას და ამიტომ მორიდებით შეპკარდა:

— რატომ მწვანე, ბატონო შალვა, იქნებ უფრო გასაგებად ამიხსნათ?

— ოოხ!.. არ მიყვარს გაუგებარი ხალხი!.. ყოველთვისად გადაიხდი მწვანე ორმოცდაათმანეთიანს! ეს არის და ეს...

— ჰოო, მე თუ ჩემი ხელფასის ნახევარზე მეტს თქვენ მოგცემთ, ოჯახს ყვავილთა ნაქურჩალებით როგორ ვარჩენ, ბატონო შალვა? — გაკვირვებით შეეკითხა შ. საკანდელიძეს ს. ლაჭყევიანს.

— შე სულელო, საყვავილეში შავი დედალივით კეთდება და შენ რა ღმერთი გაგიწყობა?.. — გაიკვირა შალვამ და ხელი ნახად ვადაუსვა თავზე. დიდხანს იფხანა უფროსის ხელგადასმული თავი სოსო ლაჭყევიანმა, ბევრი იფიქრა, ბევრიც აწონ-დაწონა, ბოლოს, რაც იქნება, იქნებაო, ჩაილაპარაკა, თანხმობის ნიშნად თავი დაუქნია. ბრძანების ასლი ჩაიბარა და მუშაობას შეუდგა.

პირველ სამ თვეს ს. ლაჭყევიანი პირნათლად ასრულებდა აღებულ და მიცემულ „ვალდებულებას“ და ყოველი თვის ბოლოს მწვანე ორმოცდაათმანეთიანს მიხაკის ყვავილივით მარცხენა ჯიბესთან უბნევდა მაღლიერ ტრესტის მმართველს, მაგრამ შემდგომში გაუჭირდა და უარი განაცხადა არასაყვავილე გზით სიარულზე.

— მაშ, ასეა საქმე? კეთილი და პატიოსანი, ასე იყოს! არ დაივიწყო ძველი ანდაზა, რაც მოგივა დავითაო, ყველა შენი თავითაო! — უთხრა მმართველმა და კაბინეტიდან დამდურულივით გაუშვა.

ველმა და კაბინეტიდან დამდურულივით გაუშვა.

ერთ დღეს მმართველი შ. საკანდელიძე მოულოდნელად საყვავილეში ესტუმრა ს. ლაჭყევიანს, სირცხვილით გაწითლებული ყვავილები კიტრივით გადაუთვალა და მათზე უფრო გაწითლებული ს. ლაჭყევიანი უფაქტურო ყვავილებისათვის კაბინეტში მიიბატიყა.

— ხვალ კანტორაში მოხვალ და შედეგებს იქ გეტყვი! — უთხრა მმართველმა და მის მიერ დალუქულ საყვავილეს ეჭვიანი თვალებით გახედა.

ს. ლაჭყევიანი მეორე დღესვე ეახლა მმართველს. შალვამ მას ხელნაწერი ბრძანების ტექსტი გადასცა გასაცნობად.

— წაიკითხე ეს ბრძანება, იგი შენს ყვავილებთან გამომშვიდობებას ეხება!..

— იქნებ მაპატიოთ ეს პირველი შემთხვევა, პატივცემულო შალვა!..

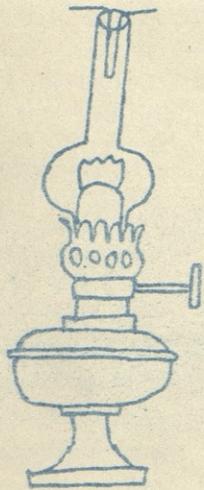
— ბრძანება ჯერ წიგნში არ შემიტანია, შემოძლია შეცვალო და საყვედური გაემარო! ეს უკვე შენზეა დამოკიდებული. მომიტან ას მანეთს, ყვავილებთან გექნება საქმე! არ მომიტან და — ყვავებთან!

ს. ლაჭყევიანმა მექრთამე მმართველს სწორედ ის ასმანეთიანი მიართვა, რომელმაც საკანდელიძეს ყვავილების სამეფოდან ჯოჯოხეთის სამეფოსკენ დაულოცა გზა.

ამბობენ, მას შემდეგ შალვა ყვავილების გუნებაზე აღარ არისო, მაგრამ რას ვიზამთ, ყველამ ხომ არ ვიცით ყვავილების ფასი?!

ტარა თაზი ნიენს

ჰირფასო ნიანგო!

აშუთაისი რომ ინდუსტრიის ქალაქია, ამან ხომ არ განაპირობა ელექტროენერჯის ნაკლებობა საცხოვრებელ სახლებში? ქელასის მესვეურები ამბობენ, დღისით ბევრი ელექტროენერჯია ისარგება და ღამით უნდა დავზოგოთო. თუმცა ელექტროენერჯია ბევრია, ოღონდ მისი განაწილება და გაყვანილობა არ ვარგა. რამდენჯერაც ნიავეი დაუქროლებს, იმდენჯერ დახუჭავს თვალს ნათურა. ჩვენ კი მამაპაპური ნათის ღამპები და სანთლები გვაქვს მომარჯვებული, მაგრამ მაცივარს, სარეცხის მანქანას და, რაც მთავარია, ტელევიზორს რა ვუყოთ, სად შევადართოთ?

პატივცემულ ნიანგო!

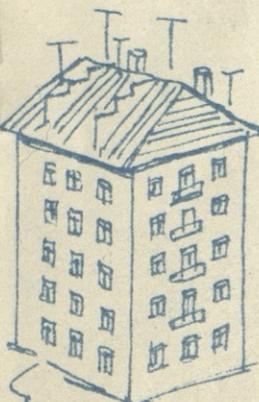
ხულოს რაიონში გავაგზავნე სასწრაფო დეპეშა ადიგენის რაიონის სოფელ მოხედან. — „ცული ამინდის გამო ვერ მოვდივარ“. გამოიდარა კიდეც და მეც სახლში დავბრუნდი, მაგრამ დეპეშა ჯერაც არ მიგვიღია. იქნებ, თქვენ დაგვეხმაროთ დაკარგული დეპეშის პოვნაში?!

საუპარელო ნიანგო!

რუსთავიდან გაწუხებთ. ლ. მესხიშვილის ქ. № 5-ში ვცხოვრობთ. სახლიც გვაქვს და კარიც, მაგრამ რად გვინდა? ზამთარში გათბობა არა გვაქვს, ჭუჭყიანი წყალი იღვრება და ანტისანიტარიაა შექმნილი. ვის არ მივმართეთ, სად არ ვიყავით, მაგრამ არაფერი გვეშველა. იქნებ, თქვენ მაინც მიაწვდინოთ ხმა იქ, სადაც ჯერ არს?!

ქაო ნიანგო!

ადიგენის რაიონის სოფლების — დიდ სმადასა და პატარა სმადას მცხოვრებლები წყლის სმას გადავეჩვიეთ და, დიდიან-პატარიანად, ღვინოს ვსვამთ. გაგიკვირდებათ, ალბათ, წყალს რატომ არ მივიერთმევთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენს სოფელში ღვინო უფრო იშოვება, ვიდრე წყალი. ზაფხულში წყალზე დიდი რიგია, არის ერთი ვაი-უმეველებელი და ჭურჭლების ტრიალი, ხოლო ზამთარში მილებში წყალი იყინება და იძულებული ვართ, რიგი, სოფლიდან მოშორებით, მთის ძირში, გადავიტანოთ, იქ, სადაც სათავეა მოჩუხჩუხე წყაროსი. გთხოვთ, ჩვენი გულისტკივილი ამცნოთ ქვეყანას, იქნებ გადაგვაჩვიონ ღვინოს სმას სმადელები.

ნახ. ზ. ლევაშასი

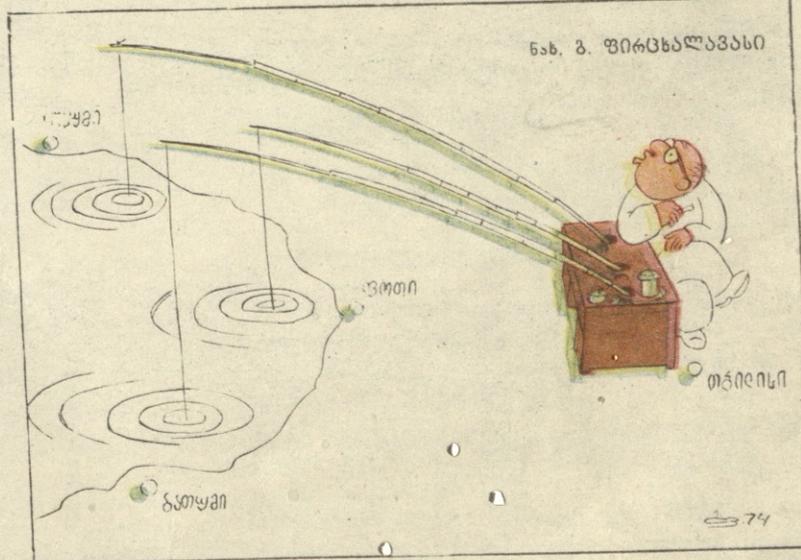
ზოგიერთი საწარმოს მიღწევათა შედეგებია.

ნახ. ი. კოკიაშვილისა

— ცოტა დაგვიჩქარე, შესვენებაზე ვართ თბილისიდან ჩამოსული!

ნახ. პ. ფირცხალავასი

თევზჭერის ბიუროკრატიული ორგანოები შავ ზღვაში თევზის ჭერას შუაგული თბილისიდან განაგებენ.

— მოედო?!

კთხგუმი გაღაგაღებენე

ჩნური კოსტუმი მომწონა მადანაში, ძვირფასად შეკერილი და იაფფასიანი. ზუსტად იმდენი ღირდა, რამდენსაც ჩვენი თურქები მხოლოდ შეკრებაში იღებენ. ნაჭერი უფასოდ მირჩებოდა... სურვილი? კოსტუმი გადაადებინე. ზღე თუნუნად დატოვებოდი იმის იმედით, რომ დღეს ჩემი და ჩემი ცოლის ხელფასს დღე იყო.

მივდიე თუ არა ჩემი დამატებული სალაროსთან, თავი სიბინი წინ წარმოვიდგა. სალაროსთან ორი რიგი იდგა. ერთი ხელფასს იღებდნენ, მეორეში ქაღალდი და კალმით ხელში იდგნენ.

— მოიტვირთი მძას სიდერე გარდაცვალა ოჩაჩაურში, — ამოიყენეს პირველმა ფურცელსანსმა ქალიშვილმა. — ხუთ-ხუთ მანეთს ვაგროვებთ.

უარს როგორ გტყვი? სირცხვილია, წეროლმან ცაყად ჩავთვლიან!

რიგში მეორე ადგილი შევგრძენე ქალს ეცავა... ყველანი სიყვილის შოლები ვართ, — ურცხვოდ ამოიღა და მან, — შოფრის ბიძაშვილი მოუვდა, ოღდათქმებები წლის ლაშაში იყო. დეურთო, რა საცოდიათა! — და სიამი ჩამხვდა, სადაც თავში, დარტყვების გვირის გასწვრივ, ათი მანეთი უწერა, ზღელმურის გარეშე. ლაშაში გიფინა რომ სიდერე შეტად ფასობს, ამას უცებ მივხვდი და წითელი თუნუნაღი პირდაპირ ფურცელზე დავდე.

რიგით მესამე ისევ ქალიშვილი გახლდათ. მივხვდი არსება ძალზე თავდაბალი გამომე-

და, სისის მიხედვით, მხოლოდ სამ-სამ მანეთს აგროვებდა. კვირისთვის დედის მოტეხილი ფენის გასამართლებლად სამი მანეთი არ დაეინახებოდა.

რიგით მეოთხე თვითონ ჩვენი ადგილკოხის თავმჯდომარე იყო. უმისი გავირობების იმედივით კეკუქისა გამოდგა. დღგაერთი რაღაც ასაღო წყურფავილითა აღმოჩინათ გათხრების დროს და რაი ცქერისას ადგილკოხის თანხები არ ჰყოფინდა, თუმცა რიგში მანეთი უნდა დამემატებინა. ყველა ჩვენი თანამშრომელი სიამი იყო და მე როგორ შევიტყუებინო თავი?

დანარჩენ შემტრებ-შემტრებულთა შესახებ ლაპარაკი არ ღირს. მათ მხოლოდ ორ-ორი მანეთი წამართვეს და, თქვენ წარმოიდგინეთ, მიწეზე აღარ დამიმასხვრებია.

შინისკენ წამოვდი. ჯერ მესამე სართულის კიბეზევარ ჩქინდა ფეხი ადგეული, რომ მექვიცვ სართულიდან ჩემი ცოლის ყვირილი შემომესმა. „ყველანი სიყვილის შივლები ვართო“, გამახსენდა შევგრძენის სიტყვები და უცებ თავში დამეჭრა. ქლომითი ავირბინე დანარჩენი სამი სართულის კიბეებზე და გიჟურად შევარდი საკუთარ ხალხში.

ცოლს გატყვევ მოვცეცა, მინ ლოგებზე ცრემლის მინდინი მისჩქვამდა. მან დანახისთანვე მომატარა.

— კობეკოთო... კობეკოთო... რა არ შეიძლება მოაზრების ადამიანმა... ჩვენი მუშობელი აგრადინა მემეხვიდელ გათხრვილა ვილავ მალაზისი გამეგზე...

ცოლი დავამჩვიე და ცნობისმოყვარეობით გვითხე:

- როდის?
- ხვალ აქვს კორილი!
- ქვეყნის მამოდავ შენ რა გატირებს მერე?!
- თორმეტი მანეთი ვადასამდევირებს... — ძლივს დაბლაჯარა ტრილი ჩემს კრიონულვადამ და მაიღაღზე წამოვიღე მისი ხელფასისიყვილი ოცდაექვსი მანეთისაყენ გათხერა სალოკო თითი.
- უფრისი გვირავა ჯერ გამოვცდილია ტრილიში და დღეამისის დაბაპირი არ ვაგანია. მან, ცოლიდან დიალოგის დამთავრებისთანავე, ამიოფრეკუნა:

- მამოკო, თხოვრებე მანეთს მომცემ? მე აღმაცვრად შეგებულ და გვითხე: რად ვინდა?
- დღეს ნინოს დაბადების დღეა, ამხანაგებე ფულს აგროვებენ საჩუქრის საყიდლად.
- ამ ლაპარაკის დროს ჩემი პატარა ბიჭე გახვიოთელი შემვიარდა, ჩანთიდან მუხეკომდის თაგრის ოთხი ბიჭული ამოპარა და წინ დამიწყარა.

- დაყაზე ექვსი მანეთი!
- რა ამბავია?! ოთხი ბიჭული რად ვინდა?!
- მასწავლებელმა მითხრა მამავენის ხუმრობა უფერის და მთელი ოჯახი წადითო.
- არ უარყოფ, ხუმრობა მიყარს. მაგამ რა კოტუშ რა ვეყო? როდღღე უნდა დღის იქ დაბევერული და რა გეგვლება პიჯაკში გახვეულ ჩემს წითელ თუნუნას?!

ბ. ივანიშვილი

— ერთი ბილეთი თბილისისაგან! — მიჩო! უნან დასაბარხმული ბილეთის აუღე, თორგმ, ვინც წავიდა სრულადან, უანს კარს დასაბარხმულა!

ლილი ინალისალი მხარაგანი

- სიხარბილი თქმა ყველას შეუძლია, სიცოცხლის თქმას უნდა ცოდნა!
- იმე სულელად დამიხდა და, მთელი თავიანი ცხვრების მანძილზე იღრმავებდა ამ ბუნებრივ ნიჭს.

სასულ ბატლერი

- თმითი უკაცრიელ კუნძულზე გი მიიბუნებება მეგობარი, რომელსაც შეუძლია ათასი უსიამოვნება შეგამხედროს!

ბაულა ლიონისი

- ღამიანინდ, ყოველდღე მეგობრებიანი ორი რამ, — სანინლად რომ მძახეს: ვდგები საწოლიდან და კევილი საწოლში.

სომაგასტ გოვანი

- იმეპარნი, ჯერ გვერდის სახელი მოხვდებო! შედეგ, შეგიძლია იმდენი სისულელე ჩაიდინო, რამდენიც გინება!

ჯინითან სვირბი

- ვინც ამ წელს გარდაიცვლება, მას გეს უსიამოვნება მიზავალ წელს აღარ მოუღობს!

შეასიარი

— იმპირატულს მე გინავ, ინინო! ტუფუკი მიგრჩხვინი, ყოველ კვირას ასა-სალის ჩამხე არ ჯივინა?!

— ბიბო, რომინავ ჩვენი მხარეობის ბავიხს, ველოკო პარეი ბავიხე ბავიხეობითი სავსეაო! — რომინავ ბიბეა მიხონს, მაგრო ჯასბინისი კლებს დროს მიხნალაო.

ბ. ბ. დიონისიასი

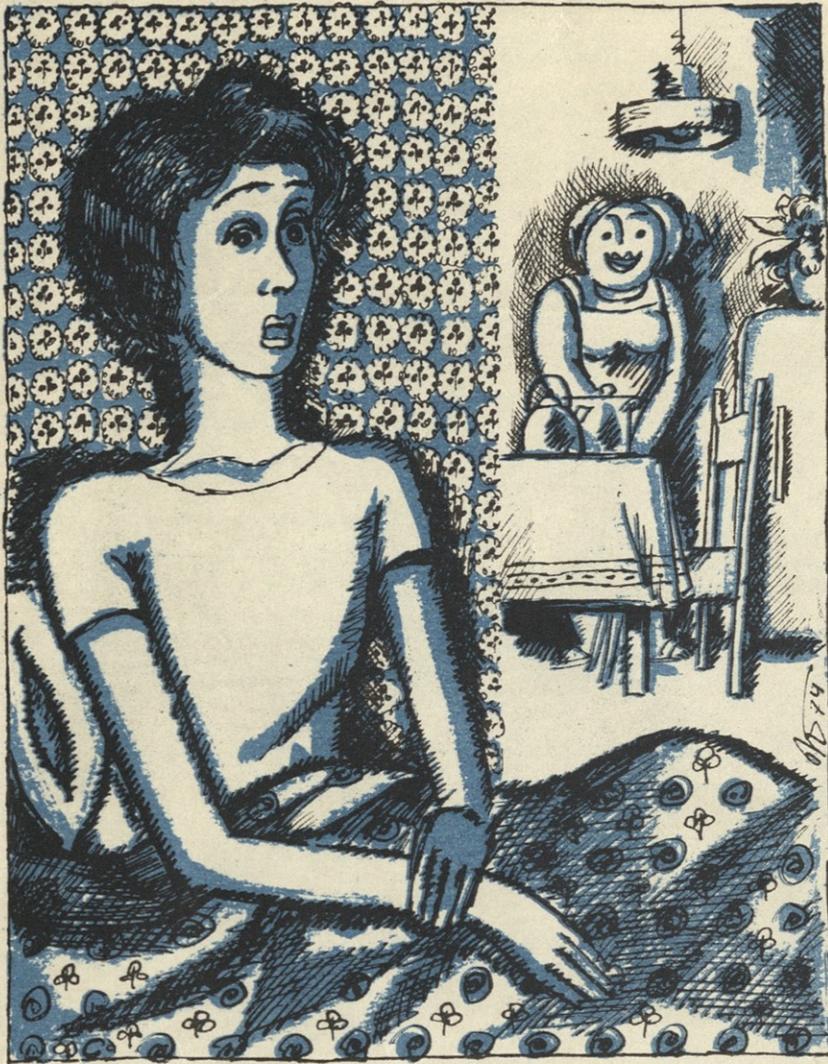

— ბაბოშაო, ბული ამ ბაბი, ბული, ლა-ტანითი არი ბაბოშაო, ბული და რჩე ნულ! ბიბოშაო, ბული ბაბოშაო!

— ვივული ვივული ვივული! — გვევირი ციციცი და ლატარის ბილეთს შევკარებულეთი ვიხვეტე მკერდში. მეც მიხვდებოდა ამხანაგები, მეგობრები, ნაცნობები და მილოცავენ...
— ერთი კვირის შემდეგ, ჩემს გზაში, ბრწყინავი ცისქველი აფრულა.
— ჩავიბინითი ზესტაფონში, ცოლ-შვილი მყავს ამისაყვანი! — მთხოვს ერთი მძაკიცი — ჩემი დევი გენაცვალეს! — ხათის ვერვებებს მე...
— არიქა! ახლვე მივეზადე! ამბოლოლორში უნდა ავფიხრილეთ ანგეილის ქმარი უკანსკელ დღეშია! — მომადგა ზესტაფონიდან ახალაშისულს ნათესავი.
— ორი დღე ამბოლოლორს მივერდი... ცოლი მომყავს! — მახარებ თანამშრომელი, — ამ შობის ცხეთში მოვეწვიეს ქეთილი სო, რა პრეს ვეზე!
— ხეთი დღის განმავლობაში ჩემი წყრილა „ვივული“ მიქვიფეთა ალყაში მოქციულა, მე კი დინინო ვიხარობი... იქიდან ციხალ-მცდარი ამოვიღარი.
— ხვალ, დილით, გავმედი ბანაბარში, ცოლსლები უნდა ჩამოვიყვანო! — განკარგულუნს მასღლებ ჩემი უფროსი. ინანს როგორ ამოვლებე?!

მოვდივარ ბანაბრიდან და ვფიქრობ: ამ შობა-კვირას, ცოლ-შვილიანი ერთად, გავესტარებ თბილისის ზღაზე, ან ფენიკულირე...
— შე კი ცაკო, „ვივული“ რომ მოიგე, მყავციც საჭირო ცხოვრებამ! ჩამოსვლისთანავე მსაყვედრობს სიყრის მეგობარი და ქვიფი შეგატყებება.
— ყოველდღე ღვთო, დღეღვი, უძილო ლაბებში... ნაბახუსევზე საყვარელს გვარე, მერე... ბილა წამძილა და, ვვერდებამბევივულს, თხირილი ჩავარდილს, ავთონს-შეტტორი ანგელოზივითი მადგას თავში...
— შენი ჭირებე, ისევე დაღებული ვარ, მანქანა მანქანად აღარ ივარგებს და მე — ცაყად, ამბოროტ მოვალ ნულარ დაღუპავ; ნუ გამოვრტო ტალღის — ვტორი ცხოვე ცრემლითი, თან უწყველ იმ წუთის ხოცე იმ თანსიანი ლატარის ბილეთით ჩემი დაძლეული ველო მანქანა მოვივია.
— გაქვდებებისათვის სამსახურისი მათავსულვებენ. ყოველდღე, ხან პოლიცილინიკაში და ხან ავტონინსპექციონი ვივარე, ესა საქმე? — ვფიქრობ და კანალით ვავიკრდები ლატარის გათამაგების ახალ ცხოვრებში...
— ბაბოშაო, ბული ამ ბაბი, ბული, ლა-ტანითი არი ბაბოშაო, ბული და რჩე ნულ! ბიბოშაო, ბული ბაბოშაო!

ბაბო ცინეაბი

— დედა, წუხელ ძროხა დავესივნება!
 — კარგია, შვილო, დღეს ჩვენს გასტრონომში ყველი იქნება!

რომანისტი და მონა მისი

შენი თარგმანი ზუსტია, გამოგვადგება ქარგადაც: შენ კარგი წიგნი გვითარგმნე, ნეტავ, გეთარგმნა კარგადაც!

ფუჭი შრომა

რომ გვილანძღვ საყვარელ და ფაქიზ მწერლებს, კრიტიკოსო, აგიტანა, ვატყობ, წერამ, მათს სიავეს არავინ არ დაგიჭერებს, ხოლო შენი სიავე კი ისეც გვჭერა.

ახალი ბუალო

გეამცნობ, პოეტი როგორ ჰქმნის ერას, ლექსს რა ცეცხლი და პათოსი შეენის... მოკლედ, გვასწავლი ლექსების წერას, მაგრამ ლექსები სად არის შენი?

აკაკი გელოვანი

სუსტული იუმორი

— რატომ მოაჭერი ძაღლს კუდი?
 — ვერ ვიტანდი, სიდედრის სტუმრობისას სისხარულით რომ აქიციებდა ხოლმე!

* * *

რადაც უგუნებოდ ჩანხარ, ფრანც!
 — ცოლს წავეჩხუბე და დაიფიცა, მთელ თვეს ხმას არ გაგცემო.
 — მერედა, მაგან დაგაღონა?
 — დღეს თვის ბოლო რიცხვია.

თარგმანა შოთა ამირანაშვილმა

რედაქციაში

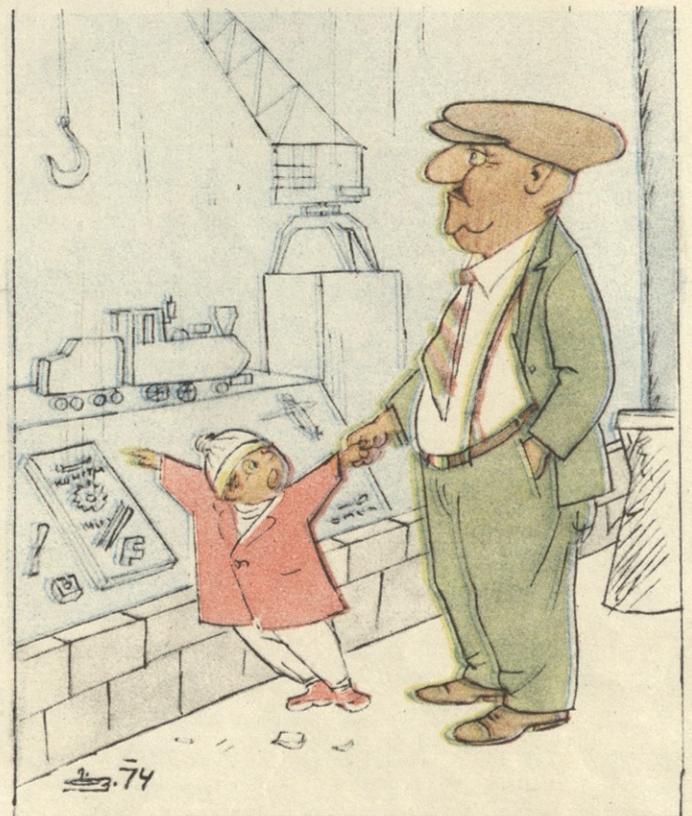
— დასაწყისსა და დაბოლოებაში არ გედავები, დანარჩენი უნდა ამოიღო!
 — რა გამოდის? დაიბადა და გარდაიცვალა?
 — აბა, ვინ მისცემს უკვდავების გარანტიას?
 — მე ნარკვევი მქონდა ჩაფიქრებული, გამოდის ნეკროლოგი.
 — მთავარია ფაქტი.
 — მისი მოღვაწეობის პერიოდში რა აშენდა, რა გაკეთდა, არაა საინტერესო?
 — ვინ სად, როგორ, რა ხერხით რა ააშენა, მაგის საბუთების შეგროვება შორს წაგვიყვანს.
 — ნაშეტანი შეკვეცილია, როგორ გეკადრებათ, პატივცემულო!
 — გულზე ხელი დაიდე, შენ, პირადად, თავიდან ბოლომდე რას კითხულობ, საკუთარი ნაწარმოების გარდა?

გივიკო კახარია

ღიადობი გაღეჟონით

— პროკლეს თხოვეთ!
 — გასულია!
 — მაშინ იპოლიტეს!
 — შესვენებაზეა!
 — ანთიმოზი?
 — მივლინებაშია!
 — გრამიტონი არის, იქნებ?

— ბიულეტენზეა!
 — ანეპოდისტე?
 — სტუმრებს გაპყვა!
 — არონოვიჩი?
 — ტრესტშია!
 — აბა, შენ მანდ დაბ-მული ხარ, ბიძია?
 ს. ზ-ია

— მაგიკო, ეს სათამაშო ორთქლმავალი მიყვარ, რა!
 — ცოტა კარგა რომ გეთქვა, შვილო, სათამაშოს კი არა, ნამდვილს გიყიდი!

თავი

- რამხელა თავი აქვს!..
- აბა, კაცო!..
- თან რამხელა ქული ახურავს!..
- კისერი ნახე, რამსიქეა!..
- ალბათ, მოჭიდავეა.
- მოჭიდავე რომ იყოს, ყურები დამტვრეული ექნება.
- მახინჯია...
- სუ, არ გაიგოს!..
- ამხელა თავი რომ მქონდეს, მოვიკრიდი.
- ალბათ, შიგ არაფერი უყრია.
- დიდი თავები, საერთოდ, ყოველთვის ცარიელია.

— დიდად პატივცემულო მეგობარო! თუ არ შეწუხდებით, მოიხადეთ ქულა, ნახევარ ეკრანს ვერ ვხედავთ!

ს. ჯაფარიძე

შემთხვევები

ერთ-ერთი კონცერტის პროგრამა შეადგინა გორისუბნის მეძროხეობის ფერმის მწველავმა გიული ჭიქნიაშვილმა. შემდეგი კონცერტის პროგრამასაც მწველავი ჭიქნიაშვილი შეადგენს: იგი რეჟისორადაა სტუდიაში გადმოყვანილი.

* * *

ყოველდღიურად ცივი წყლით იკაფებს სხეულს ელექტრომონტორი მახათაძე. გამონაკლისი ორშაბათია. ამ დღეს გამოსაფხიწებელი არ მუშაობს

3. გამუკალავილი

მხიარული რეპორტაჟი

პარბად შეხვდნენ წლევიანდელ ცივსა და მკაცრ ზამთარს ჩვენი მეცხვარეები: მათ მიერ გამოსაზამთრებლად მომზადებულმა ცხვრებმა დაგლიჯეს... 12 მგელი და 6 ტურა. დანარჩენ მგლებსა და ტურებს მეცხვარეები იცავენ.

* * *

წარმატებით გაართვა თავი პირველ მკაცრ გამოცდას გასტრონომის დამის დარაჯმა — ნიკუშა მახარობლიშვილმა: მისი მორიგეობის დროს სრულებით არაფერი მომხდარა! მამაცი, უშიშარი, თავგანწირული, პატოსანი, თავისი საქმის კარგი მცოდნე და გამოცდილი მუშაკი პრემიაზეა წარდგენილი.

მ. ბერაძე

- მკითხვენი მოყოლილი ყველაფერი ცვდება, ხასიათი რჩება.
- დედაც ვნახე, მამაც ვნახე, მათი მვილი ვერა ვნახე.

3. ჯავრიშვილი

— უფროსო! მეცამეტეში რომ კოოპერატივის ყოფილი თავმჯდომარე გვიჩის, არ ისვენებს, სპანსე ლოჯის მიშენების ნება მომეცითო!

ნ.ს. მამია მალაზონიასი

— გადაგრეხე ეს კაცი, კარიტიკებზე და იცი-ნის?!
— კარგად კვს დაცდილი, დააწინაურებენ!

ნ.ს. ჯ. ლოლუსი

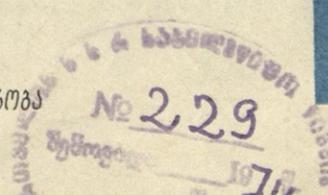
უბიჰსტო ხუმრობა

№ 229

ნახტი თებების ავტო-ტელეფონები:
რები: მურიაზ აბაშიძე, აპ. 89-76-41
თანდომი ადგილები, გიგა-ლომბი, ნოდარ მალაზონი, ნა, გუგო ნუნიაიძე, სო-ფიკო რეხვაიშვილი, თამაზ-ბერიშვილი.

საქმადამით კოლმბი: ჯ. ათლავაძე (მ.გ. მლინა), ნ. ლუგაძე, ს. კალიაშვილი, ნ. მალაზონი (მხატ. რელ).
ს. ნუნიაიძე (მ. რედ. მალიძე) ნ. შველიძე, გ. ფირცხალვაძე, ი. ზელიძე, ო. საბინა და იუმორის ჟურნალი „ნუნა“:
● ტაქსიშორი რედაქტორი გ. ლუგაშვილი, ● თბილისი, რუსთაველის კროსაგებ № 42, ● საბარტოლონ კვ ცა-ის ბა-მომცემლობა, ● ბადაგა ანაწომბად 25/11-74 შ., ხელმოწერილი დასაბამად 21/11-74 შ. კალაღის ზომა 70x108/16 ფორმატი ნაბამდი ფურცელი 1. სალარიტბომო-საბარტოლონ თბახი 1.4 ● საბარტოლონ კვ ცა-ის ბამომცემლობის სტაგბა, თბილისი, ლენინის ქ. 14 ● შპს 774 შ. 01681 ბირამი 134.000 ● თბილისი, პრ. რუსთაველი № 42, სატირიკო-იუმორისტისკი ჟურ-ნალ «Няни». ● Издательство ЦК КП Грузии. ● Типография Издательства ЦК КП Грузии, ул. Ленина № 14.

მთაბარი რედაქტორი
ჯურალან გამაჯავილი

პარიზის
ბიბლიოთეკა

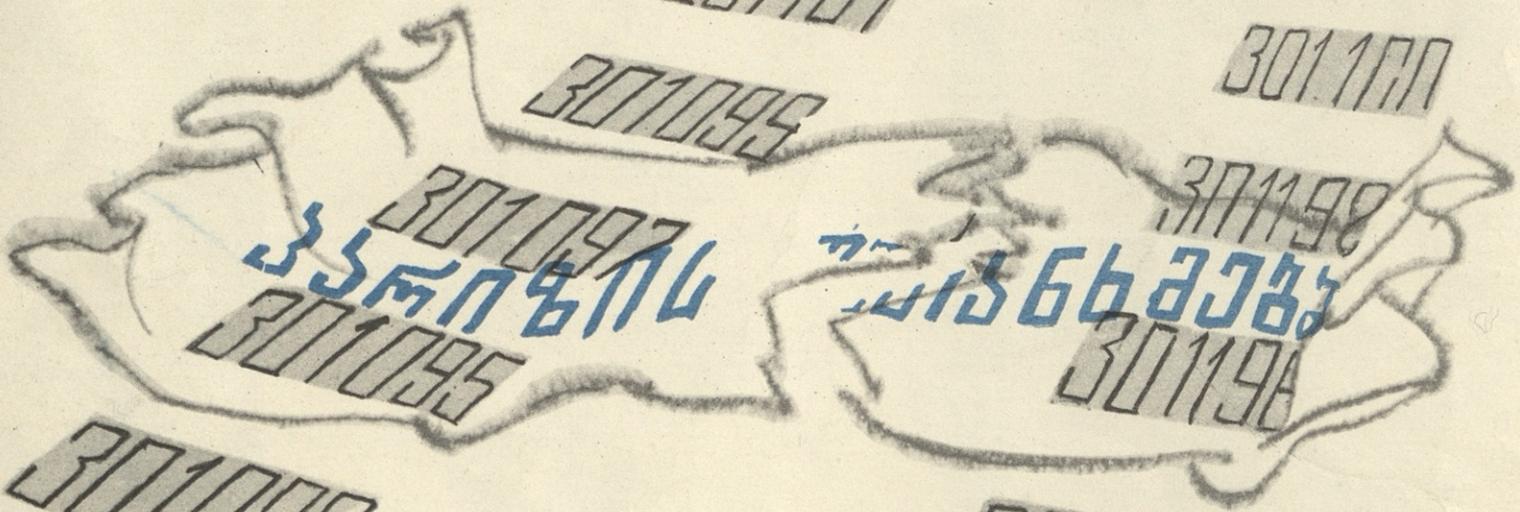
Индекс 76137

პარიზის შეთანხმებას ვიეტნამის საკითხზე არ ასრულებს საიგონი, რომლის მხედროვნა, თერთმეტ თვეში, 301.097-ჯერ დაარღვია იგი.

საით მიღის საიგონი

- 301117
- 301105
- 301103
- 301101
- 301109
- 301108
- 301107
- 301106

301093

301094